

Чочой...

(Түн. 5-ше номерыште)

Колхоз председатель арам ок кушто. Тугеже, вашкыман. Ачаже ден Александр шольжак кочмым чарнышт, коктынат окнашке кумык возын, почешыже ончен кодыч.

Правлений пörтыш пурен шогалмеке, рвезын шинчажлан палыме чурий перныш. Тиде айдеме сар тунгалме икымше кечынжак толын ыле. Лаюк деч посна, пöлемыште эше икмынар ег улыт. Пошкудо ял гычат койыт ала-мо, южыжо ала-могай кагазым налын, лектын каят. «Повестке...» – шоналтыш семынже, «тугеже мыйымат нангайт».

Иван Ильич, рвезым ужын, шкеж деке үжө:

– Лаюш, толыгы? Эрте лишкырак. – шкеже кагаз ора коклаште пургедеш. Рвезе үстел воктек мнен шогале.

– Эпаев Владимир Алексеевич? – «палыме чуршет» ала-могай спискым ончалын, тура йодо.

– Туге. Эпаев, – Лаюк вачештыш.

– Тылат повестке. Палена, тылат але латкандаше уке, темет веле, но тыге күлеш... тый гает ийготан шукуын каят. Шочмо элна вуча... кайыде ок лий. Тышан кидпалет пыште, – кугу гына точкым шынден, кагазым шуялтыш.

– Лаюк пырля каена, – Иван Ильичат мутланымашке ушныш. – Эх, почкаш тунгалына вет, тушманын? Мыйт эрла каем. Мыланемат повестке толын – шкеже, коеш, тургыжлана, шинчаже шүлыканше.

Вачыш котомкам сакен, шочмо суртым коден каяш могай неле! Иктат ок пале: монтешыже толат але уке? Ала шукужлан тиде пытартыш корно лиеш...

Лаюкат тиде йүдым чыр омымат ыш ыште. Мо повесткым монтыжө конден, аваже окна воктенсе тенгылыш шинчын, эре тудым ончыш. Кас велеш веле, эргыжлан корныш кайышаш котомкам погаш тунгале. Уржа ложаш гыч пыштыме сукур киндым, шолтымо парентым, муным пыштыш. Ачаже ик чывым руалын, шолтен ямдылен, Александр шольжо пакча гыч рвезым луктын, уяр шоганым күрын пурыш.

Лаюкын аваже каже кочкыш-йөрварым вашкыде опта. Иктым пышта – шинчавүдшө чоррге йоген вола, весым котомкашке чыка – адакат памаш вүд гай чыпчалтыш котомкам норта... Ава шүм пырчын-пырчын күрышталтеш, пуйто немыч коргышкак пурен, нани-нани, корштаренак чоным пургедеш, ик ужашыжым виешак

күрлын лукнеже.

Элексе ден Олюклан Лаюк эргышт – капка менте дене иктат: түн полышкалышышт, эгертышышт. Шольжо иэирак да, тудак веле неле пашам вий пыштен ышта, ешышке кочшаш киндым конда. Индыже, Лаюк кая гын, «капкашт» торын кая.

Ой, кукужо ит муро,

ой, шушпыкшө ит шүшкө.

Корно воктен кайшыжлан

йөсө лиеш.

Ой, йолташем, ит ончо,

ой, йолташем ит ойло.

Кутырышаш шомакем

шуко пеш.

Чеверын, куэрем,

чеверын, ломберем.

Чеверын, йоратыме садерем.

Чеверын, ачаем,

чеверын, аваем.

Чеверын, йоратыме

йолташем.

Эр тымыкым шергылтарен, ял уремыште ойган муро йонгалт кайыш. Ала-көн ушышкыжо чонеш логалше шомак-влак толын пуреныт, сарыш каяш тарваныше-влак лан муралтенак кодынеже. Мутшым веле огыл, чечен мариий семым колынак, уло капым йүштө юап копыж-жжге шергылтарен колта. Лаюкынат тошто мурым колын, шүмжө утыр күлткеш тунгале. Ужатен колтышо үдыр тагже уке гынат, ача-аважым коден каяш пугырак йөсө... Кечмо гынат, палыдымашке кая. Монтешыже ала толе-е-еш, ала уке-е-е...

Чодраял гыч латик ег сарыш кайыш. Эр үжара дене нуным ял калык пасу капка марте мурен-мурен, ужатен, а кок кичкыме имне салтакыш кайыше-влакым Сурок станцийыш нангайыш. Тушто нуным түрлө вере кышкылтыч. Тыге ик ял гыч лектын кайыше латик самырык ег шучко сарын латик йыжынышкыже шыжалт пытышт. Лаюк гын Чувашийысе запасной стрелковый полкыш логале. Тушто рвезым шуко ышт кучо, Родина – үжеш, жапым шуйкалал ок лий. Чытамсыр, пентыде койышыжым шекланен, тудым вик фронтыш – Брянск чодырашке, разведчик-влак ротыш «шуышт». Тышан тудым Кугу Сарын тулжо сайынак поныжаш тунгале. Но мариий рвезын коваштыже күжгө – шке шочмо мландыжлан тудо вуйынат огыл, кап дене шогга. Күлеш гын, пүйжө дене пурын тодыштеш, шакше немычлан сенаш эрыкым ок пу.

Кок ий жапыште Лаюкын илышыштыже ала-можат лие. Неле-йөсыжө, йүштө-шокшыжо чыла иктеш варналте. Киса нер гae күчык үмыржө шүртө мучаштат

лунгалте. Южгунамже, колымашын «шинчашкыжак ончен», родо-тукымжым, ача-аважым шарналтен, шке семынже чеверласен. Но, ала-можо утарен, шулдыр йымаланже арален кодаш тыршен, самырык рвезылан тушманым эшеат тазарак кыраш вийым пуенак шоген. «Мый тышке колаш огыл, тушманым сенгаш толынам!» – манын, шканже мутым пуен.

Брянск олам утарен, Совет салтак-влак ончыко, шакше тушманын пыжашышкыжак, корным лупшалыч. Түрлө калык гыч лектын, иэа-шольо семын, ик еш дене, ик ой дене шочмо элым аралаш товатлен, нуно пытартыш вийыштым южгунамже чүчалтыш марте пунчалыт, шонет.

Тыге, немыч кашакым сенгашак тыршен, Западная Двина эгер серыште илаш-колашак кредальыч. Чыла вере шикш-пурак дене леведалтын, парня шурактенат нимок кой. Ур гай писе улмыжо, ял пашаште иэинек шуаралтмыже очыни, Лаюкын койышыштыжо сайынак палдырна. Вет кеч-могай пуымо заданийымат тудо эре чаткан да жапыштыже шукташ тырша.

Тиде ганат тудлан үшанен, разведкыш колтышт:

– Рядовой Эпаев, кас румбалгымеке, коктын спецзаданийыш каеда, – командир шуко кутырыде, вик каласыш. – Картым штабыште налыда, тыгак тушто тыланда «посылкым» пуат. Тудым те вес серышке намен шуктышаш улыда. Эгер серыште плот ямде. Тудын дене вончеда.

– Тыршаш тунгалына. Служу Советскому Союзу! – Лаюк, командир ваштареш рынг шогалын, рашкалтаренак колтыш.

Пычкемышалташ тунгалмек, погынаш тунгалыч. Лаюк йолташыже дене, ончыктен пуымо верышке штаб гыч налме карт почеш, пычкемыш помышеш леведалтын ошкедат. А шинель йымалне, лүмын ургымо күсеныште – саде вүдылка: пушкыдын чучеш, очыни кагаз. Чон чыташ лийдымын вургыжеш. Ала-мо уда лийшашым шижшыла, теве-теве шүм торштен лектеш. Каргыме сар! Самырык пагытым модын-воштыл, пашам ыштен эртарыме олмеш, тар пушым шүлен кошташ пуралтын улмаш. Эгер воктеке нуно вашке толын шуыч. Веран-верыш лакемалтын, келшыше жапым ванен шинчаш, манаш веле.

А.МИХАЙЛОВА-ТИМОЕВА.
(Умбакыже лиеш)

Түг. 5-ше номерыште.

Чодырасе пушенте ўмылыштō вўд кодмылан куаненат кайыш. Сукалтен шинчын, шўлалтыде сроп-сроп йўын колтыш. «Тьфу... тудыжат лавыра йўршан» – шоналтыш. Тудым ужын, вес салтакат воктекше толын шогале.

– Вўд мо? – йодо.

– Йў, умша гамем уке, тугак нельым. Шун йўршан ала-мо, йўра, кая, нимо уке деч лавыран вўдат – чўчалтыш. – Лаюк коран шогале.

Йолташыжат кумык возын, кидше ден коштале. Тунамак ала-мо лийын каен, шўрыш тўршталтыш. Ялыште мумо немыч фонарикшым чўктен, лакыш виктарен ончале:

– Тыштыже вўд огылыс... Вўр...

Кече волгыдо лиеш гын, марий рвезын кагаа лаштык гай ошеммыжым чылан ужыт ыле. Кўргыштыжō пўтынъ шыдыже унчыли савырналтын, Лаюкын шўмжым азыр денак кўрыштеп. Шкеже вуй нўлталдегече шўведен укшинчаш тугале.

– Тидыже... Тидыже мемнан калыкын... Шакал-ша-

мыч... – ойлышаш шомакшат ала-кушан йомын, ужмышудымаш дене варналтын. Лиеш ыле гын, немыч кашакым икте-кодде кыытак тодышт оптен, мландыш таптенак шында ыле. Штабыш миен шумеш чыланат ик шомак пелештыде ошкылыч. Лаюк шужен-ярнен гынат, тетла нимом ыш коч. Ик корка йўштō вўдым йўын, ятыр жап землянке турыштō шонен шинчыш. Мо тудын самырык ушыштыжо пўрдын-шолын, шкежак веле пала. Тылеч вара иктаж ныл-вигч кече эре шўведен кошто.

Пырял служитлыше лишыл йолташыжат, башкир марий, утыжым пелешташат орын. Пел могыр гыч эскерен, йолташыжым чаманен. Икана кок салтакым особый манме заданийыш колтышт. Коктынат тале, ўшанле улмыштлан кўра, кўлешан пашам эре нунылан шукташ пуат. Командир штабыш ўжыктен, картым кучыктыш:

– Эпаев ден Юзыбаев, таке Степановка ялыш каеда.

Чочой

Корно лишыл огыл. Тушто немыч-влак шогат, садлан тыланда пеш чот тўткō лийман. Мынярын улыт, могай техникышт уло – чыла умылен налаш кулеш. Кайымыге-толмыге кум кече сита, манын шонем.

Утыжым кутырыде, коктынат картым, компасым налын, корныш тарванышт. Чашкер, куп, энерлам эртен, кок совет салтак эре ончыко каят. Куштыжо, йўк-йўаным колыштын, шылын возыт, кынелыт – умбакыже кирзе кемышт дене корно пуракым тўргыктат... Ончыктымo ялышке эр велеш миен шуыт. Улак верым муын, шинчаш койдымын изи ялым эскерат. Илыше калыкше кодынат огытыл. Лач немыч-влак веле пире кўтула озаланен коштыт. Коден кайыме суртлаште шолыштыт, шалатылыт... уло-уке кочкышым шўшкын кият. Лаюкмыт ялым сутка тарваныде эскерышт. Чыла ончен-шымлен налмеке, эр йўдым «шкена-влак» деке тарванышт.

Арам огыл калыкыште

мўнтō корно эре лишыл, маныт. Лўдыкшыдымылыкым шижын, пытартыш вийышт дене вашкаш тўчат: камвозыт, кынелыт – адак куржыт. Чодыра корно дене ошкылмеке, кенета пылышыштлан ала-могай йўк солныш. Коктынат умылен огыт керт, мо тыгай? Ала айдеме кечкыжеш, ала иктаж янлык але возык... Олгаж кокла гыч шекланен ончалмеке веле, шинчаштлан шем ора перныш. Имне... Шола ончыл йолжо йыжын гычак уке... Туешкыше капше удыралат, коралт пытен. Кажне сусырыштыжо пормо кашак погынен, пытартыш вўржым йўеш. Кузе тыге, мо лийын? Ала тушман кид гыч мучыштен кудалын, йолжым кўрлын? Ала иктаж бой деч вара эмганен, киен кодын?

Ыг-влакым ужын, имне лўдын, кынелаш тўчыш. Вийже уке, мўнгеш йўрлō. А шинчаштыже – тынар йўсылык... Айдеме гай ончалтыш дене Лаюк ден йолташыжым эскера, пуйто утараш, полшаш сўрвален

йоднеже.

– Ох, могай орлана, – башкир рвезе пелештыш.

– Кертына гын, полшен ыле... – Лаюкат ешарыш, чучырнен шинчын, фляжкыште кодшо вўдым имне умшаш опталаш тўчыш. Тудыжо, вўдым пуйто иканат ужын огыл, кажне чўчалтышыжым нелаш тырша. – Ятыр жап орланет, витне, – имным тушо гыч ниялтыш.

– Мемнан колхозышто ончыч, возык ынже орлане манын, шыллан колтат ыле... Лўена гын веле? Кеч корштымыжым ок шиж, тынаре ок орлане. А тыге, кō пала эше мыняре кияшыже перна, – Башкир рвезе Лаюкым тура ончалын, вачыгоч лупшалме пычалжым ямдылыш.

– Ушет кайыш? Тудат чонан вет. Тыге пўралтын тугеже. Тек шке ўмыржым шукта. Ит тошт! Тылатат але тушманым кырыман... Сусыргена гын, мемнам лўен огыт кодо вет...

Тыгай мутым колын, йолташыже пычалжым мландўбак волтыш.

А.МИХАЙЛОВА-ТИМОЕВА,

Умбакыже лиеш.

